

СИЛАБУС НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

«Економіка та організація інноваційної діяльності»

Рівень вищої освіти	Третій (освітньо-науковий)
Спеціальність	<u>C1 Економіка та міжнародні економічні відносини</u>
Освітня програма	<u>Економіка</u>
Тривалість викладання	<u>4-й семестр (7 четверть)</u>
Кількість кредитів	<u>4 кредити ЄКТС (120 годин)</u>
Заняття:	
лекції:	<u>3 години на тиждень</u>
практичні заняття:	<u>2 години на тиждень</u>
Мова викладання	<u>українська</u>

Кафедра, що викладає

прикладної економіки, підприємництва та публічного управління (ПЕППУ)

Викладач:

Чорнобаєв Владислав Володимирович (лекції, практика)	доцент, кандидат економічних наук
Персональна сторінка	https://pe.nmu.org.ua/ua/pro-kafedru/vikladachi/chernobaev/index.php
Е-пошта:	chernobaiev.v.v@nmu.one

1. Анотація до курсу

Інноваційно-інвестиційна політика як комплексна економічна категорія поєднує стратегічні напрями діяльності держави й бізнесу, спрямовані на стимулювання розвитку інноваційної активності та ефективне залучення інвестиційних ресурсів для забезпечення сталого економічного зростання. Саме правильно і чітко визначення напрямку здійснення інноваційно-інвестиційної політики у науковій і виробничій сферах є важливим завданням та базовою умовою повоєнного відновлення економіки України.

Після вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти оволодіє теоретичними знаннями з питань проведення інноваційно-інвестиційної політики. Як результат це дозволить сформувати у майбутніх науковців

аналітичний світогляд і систему теоретичних та прикладних знань в системі взаємодії інноваційно-інвестиційної політики.

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета – формування у здобувачів відповідних дисциплінарних компетентностей, які впливають на формування професійних компетентностей щодо володіння методами та інструментарієм для розробки інвестиційно-інноваційної політики на мікро- та макрорівнях економіки.

Завдання курсу:

- ознайомлення із проблемами і перспективами розвитку інноваційно-інвестиційної політики;
- здійснювати аналіз різних наукових джерел в сфері інновацій та інвестицій задля розробки напрямів інноваційно-інвестиційної політики як підприємства, так і регіону й держави;
- застосовувати наукові методи для обґрунтування прийняття інноваційно-інвестиційних рішень при розробці інноваційно-інвестиційної політики;
- проводити наукові дослідження в сфері застосування інноваційно-інвестиційної політики.

3. Результати навчання:

У результаті вивчення навчальної дисципліни студент повинен:

- знати сутність інноваційно-інвестиційної діяльності та її інфраструктуру;
- вміти визначати напрями інноваційно-інвестиційної політики на мікро- та макрорівнях;
- вміти здійснювати оцінку ефективності інноваційно-інвестиційної діяльності;
- вміти визначати ступень та управляти ризиками при здійсненні інноваційно-інвестиційної політики;
- знати та застосовувати джерела фінансових ресурсів для здійснення інноваційного інвестування;
- знати сутність активізації та стимулювання при впровадженні інноваційно-інвестиційної політики;
- знати та застосовувати механізм трансферу технологій, вміти його здійснювати та корегувати.

4. Структура курсу

Лекції

Тема 1. СУТНІСТЬ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Категорії «новація», «нововведення», «інновація», визначення понять винахід та відкриття, класифікація інновацій, життєвий цикл інновацій та його фази, інноваційна інфраструктура та її складові, теорія довгих хвиль в поясненні технологічних укладів, сутність інвестиційної діяльності.

Тема 2. ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА: МЕТА, ЗНАЧЕННЯ, ПРИНЦИПИ

Сутність інноваційно-інвестиційної політики, характеристика та складові елементи інноваційно-інвестиційної політики, інноваційно-інвестиційної стратегія, принципи та етапи її формування, стратегічна програма розвитку національної

економіки, інноваційно-інвестиційна політика підприємства, мета інноваційно-інвестиційної політики України

Тема 3. МЕТОДИ ОЦІНЮВАННЯ ЕФЕКТИВНОСТІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Методи оцінювання ефективності проектів реального інвестування, базові показники оцінювання економічної ефективності інноваційно-інвестиційних діяльності, чистий зведений дохід, індекс доходності, період окупності, внутрішня норма доходності, інші, характеристика та порядок розрахунку таких показників, взаємозв'язок між ними, інвестиційний портфеля, принципи та основні етапи формування портфеля реальних інвестицій, оцінка інвестиційних портфелів.

Тема 4. УПРАВЛІННЯ РИЗИКАМИ В ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНІЙ ПОЛІТИЦІ

Інноваційно-інвестиційний ризик: визначення, сутність та класифікація, оцінка інноваційно-інвестиційних ризиків, методи експертних оцінок при аналізі інвестиційних ризиків, методи оцінювання рівня окремих інноваційних ризиків реальних інвестиційних проектів, методи кількісної оцінки ризиків, методи управління ризиками управління ризиками, заходи щодо зниження ризиків при інноваційному інвестуванні, страхування інноваційно-інвестиційних ризиків

Тема 5. ФІНАНСОВЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Якісний та кількісний підхід фінансового забезпечення інноваційної діяльності, оцінка структури фінансового забезпечення інноваційної діяльності, джерела інвестиційних ресурсів, оцінка стану фінансування інноваційних проектів приватними інвесторами, аналіз державної фінансової підтримки інноваційної діяльності

Тема 6. МЕТОДИ АКТИВІЗАЦІЇ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

Особливості інвестування в інноваційні проекти, прямі та непрямі методи державного стимулювання, розвиток венчурного інвестування в системі фінансового забезпечення інноваційної діяльності, роль інституційних інвесторів в інноваційній діяльності, Національна інноваційна екосистема

Тема 7. ТРАНСФЕР ТЕХНОЛОГІЙ У ЗАБЕЗПЕЧЕНІ ІННОВАЦІЙНО-ІНВЕСТИЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ

Організаційні та фінансові інструменти регулювання трансферу технологій, показники комплексної оцінки ефективності трансферу технологій

Практичні заняття

1. Взаємозв'язок інноваційної та інвестиційної діяльності
2. Аналіз Стратегії розвитку сфери інноваційної діяльності на період до 2030 року
3. Принципи та механізми державної інноваційно-інвестиційної політики
4. Основні показники оцінки ефективності інноваційно-інвестиційної політики
5. Методи виміру ризику при реалізації інноваційно-інвестиційної діяльності
6. Фінансове забезпечення інноваційно-інвестиційної політики
7. Аналіз функціонування Національної інноваційної екосистеми інноваційної діяльності фірми та впровадження інноваційних проектів

5. Технічне обладнання та/або програмне забезпечення

Дистанційна платформа Moodle.

Активований акаунт університетської пошти (student.i.p.@nmu.one) на Ofic365.

6. Система оцінювання та вимоги

6.1. Навчальні досягнення здобувачів вищої освіти за результатами вивчення курсу оцінюватимуться за шкалою, що наведена нижче:

Рейтингова шкала	Інституційна шкала
90 – 100	відмінно
74-89	добре
60-73	задовільно
0-59	незадовільно

6.2. Здобувачі вищої освіти можуть отримати підсумкову оцінку з навчальної дисципліни на підставі поточного оцінювання знань за умови, якщо набрана кількість балів з поточного тестування та самостійної роботи складатиме не менше 60 балів.

Практичні роботи приймаються за контрольними запитаннями до кожної з роботи.

Індивідуальні завдання та контрольні роботи оцінюються експертно за допомогою критеріїв, що характеризують співвідношення вимог до рівня компетентностей і показників оцінки за рейтинговою шкалою.

Зміст критеріїв спирається на компетентнісні характеристики, визначені Національною рамкою кваліфікації (НРК) для магістерського рівня вищої освіти.

6.3. Критерії оцінювання підсумкової роботи

Підсумкове оцінювання (якщо здобувач вищої освіти набрав менше 60 балів та/або прагне поліпшити оцінку). Максимальна кількість балів при підсумковому оцінюванні: 100.

Рівень, рейтингова шкала	Теоретична підготовка	Практичні уміння і навички
Високий, 90–100, відмінно	Студент має глибокі, міцні і систематичні знання всіх положень теорії, може не тільки вільно сформулювати, але й самостійно довести закони, теореми, принципи, використовує здобуті знання і вміння в нестандартних ситуаціях, здатний вирішувати проблемні питання. Відповідь студента відрізняється точністю формулювань, логікою, достатній рівень узагальненості знань.	Студент самостійно розв'язує типові задачі різними способами, стандартні, комбіновані й нестандартні завдання, здатний проаналізувати й узагальнити отриманий результат. При виконанні практичних та індивідуальних робіт студент дотримується усіх вимог, передбачених програмою курсу. Крім того, його дії відрізняються раціональністю, вмінням оцінювати помилки й аналізувати результати.

Вище середнього, середній 82-89; 74-81; дуже добре, добре	Студент знає і може самостійно сформулювати основні теоретичні положення, принципи та пов'язати їх з реальними явищами, може привести вербальне формулювання основних положень теорії, навести приклади їх застосування в практичній діяльності, але не завжди може самостійно довести їх. Студент може самостійно застосовувати знання в стандартних ситуаціях, його відповідь логічна, але розуміння не є узагальненим.	Студент самостійно розв'язує типові (або за визначеним алгоритмом) завдання, володіє базовими навичками з виконання необхідних логічних операцій та перетворень, може самостійно сформулювати типову задачу за її словесним описом, скласти типову схему та обрати раціональний метод розв'язання, але не завжди здатний провести аналіз і узагальнення результату.
Достатній, 64-73, 60-63 задовільно, посередньо	Студент відтворює основні поняття і визначення курсу, але досить поверхово, не виділяючи взаємозв'язок між ними, може сформулювати з допомогою викладача основні положення теорії, знає істотні ознаки (засади) основних теоретичних положень та їх відмінність, може записати окремі термінологічні дефініції теоретичного положення за словесним формулюванням і навпаки; допускає помилки, які повною мірою самостійно виправити не може.	Студент може розв'язати найпростіші типові завдання за зразком, виявляє здатність виконувати основні елементарні аналізи, але не спроможний самостійно сформулювати задачу за словесним описом і визначити метод її розв'язання.
Низький, 0-59, незадовільно	Відповідь студента при відтворенні навчального матеріалу елементарна, фрагментарна, зумовлена нечіткими уявленнями про теоретичні положення. У відповіді цілком відсутня самостійність. Студент знайомий лише з деякими основними поняттями та визначеннями курсу, з допомогою викладача може сформулювати лише деякі основні положення теорії.	Студент знає умовні позначення та вміє розрізняти основні величини, вміє розв'язувати завдання лише на відтворення основних формул, здійснювати найпростіші математичні дії.

7. Політика курсу

7.1. Політика щодо академічної доброчесності

Академічна доброчесність здобувачів вищої освіти є важливою умовою для опанування результатами навчання за дисципліною і отримання задовільної оцінки з поточного та підсумкового контролів. Академічна доброчесність базується на засудженні практик списування (виконання письмових робіт із залученням зовнішніх джерел інформації, крім дозволених для використання), плагіату (відтворення опублікованих текстів інших авторів без зазначення авторства), фабрикації (вигадування даних чи фактів, що використовуються в освітньому процесі). Політика щодо академічної доброчесності регламентується положенням "Положення про систему запобігання та виявлення плагіату у Національному технічному університеті "Дніпровська політехніка". http://www.nmu.org.ua/ua/content/activity/us_documents/System_of_prevention_and_detection_of_plagiarism.pdf.

У разі порушення здобувачем вищої освіти академічної доброчесності (списування, плагіат, фабрикація), робота оцінюється незадовільно та має бути виконана повторно. При цьому викладач залишає за собою право змінити тему завдання.

7.2. Комунікаційна політика

Здобувачі вищої освіти повинні мати активовану університетську пошту.

Усі письмові запитання до викладачів стосовно курсу мають надсилатися на університетську електронну пошту.

7.3. Політика щодо перескладання

Перескладання відбувається із дозволу деканату за наявності поважних причин (наприклад, лікарняний) та регламентується нормативними документами про організацію навчального процесу в університеті.

7.4. Відвідування занять

Для здобувачів вищої освіти денної форми відвідування занять є обов'язковим. Поважними причинами для неявки на заняття є хвороба, участь в університетських заходах, академічна мобільність, які необхідно підтверджувати документами. Про відсутність на занятті та причини відсутності здобувач вищої освіти має повідомити викладача або особисто, або через старосту.

За об'єктивних причин (наприклад, міжнародна мобільність) навчання може відбуватись в он-лайн формі за погодженням з керівником курсу.

7.5. Політика щодо оскарження оцінювання

Якщо здобувач вищої освіти не згоден з оцінюванням його знань він може оскаржити виставлену викладачем оцінку у встановленому порядку.

8. Рекомендовані джерела інформації

1. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII (із змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>.
2. Про інноваційну діяльність : Закон України від 04.07.2002 № 40-IV (із змінами і доповненнями). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/40-15#Text>
3. Алейнікова О.В., Притула Н.М. Інноваційний та інвестиційний менеджмент: навч. посіб. Київ: ДВНЗ «Університет менеджменту освіти». 2016. 614 с. URL:

http://umo.edu.ua/images/content/depozitar/posibnyky/НАВЧАЛЬНИЙ_ПОСІБНИК_Алейнікова.pdf

4. Бестужева, С., & Козуб, В. (2020). Формування та реалізація міжнародної інвестиційної стратегії підприємства: методичний аспект. Економічний простір, (154), 16-20. URL:<https://doi.org/10.32782/2224-6282/154-2>

5. Волошенюк В. В., Чорнобаєв В. В. Світовий досвід використання науки та інновацій у стимулюванні сучасного соціально-економічного розвитку //Економічний вісник Національного гірничого університету. – 2018. – №. 1. – С. 24-36.

6. Гук О.В., Шендерівська Л.П., Мохонько Г.А. Інвестування інноваційної діяльності: навч. посіб. Київ: КПП ім. Ігоря Сікорського, Видавництво «Політехніка», 2022. 186 с. URL: <https://ela.kpi.ua/server/api/core/bitstreams/9ee52a56-ce43-4daf-b80d-66d7c9849342/content>

7. Зоря, О., Яснолоб, І., & Процюк, Н. (2023). Методичні підходи оцінки та аналізу інвестиційно-інноваційного потенціалу. Цифрова економіка та економічна безпека, (9 (09), 133-137. URL: <https://doi.org/10.32782/dees.9-21>

8. Інноваційна політика зарубіжних країн: концепції, стратегії, пріоритети (інформаційно-аналітичні матеріали, підготовлені Комітетом Верховної Ради України з питань науки і освіти та Міністерством закордонних справ України). URL: <https://kno.rada.gov.ua/uploads/documents/36385.pdf>

9. Копитко М. І., Блага Н. В. Управління інноваціями та інвестиціями : навч. посіб. у схемах і таблицях. Львів : Львівський державний університет внутрішніх справ, 2022. 296 с. URL: <https://dspace.lvduvs.edu.ua/bitstream/1234567890/4973/1/Копитко-Blaha.pdf>

10. Пойда-Носик Н.Н., Черленяк І.І. Управління інноваційними проектами: навч. посіб.: Ужгород: Вид-во УжНУ «Говерла». 2017. 360с. URL: http://elartu.tntu.edu.ua/bitstream/123456789/17290/6/UI_posibnyk_2016.pdf

11. Стан інвестиційної діяльності в Україні. Архів. URL: <https://www.me.gov.ua/documents/list?lang=uk-ua&tag=%d0%a1%d1%82%d0%b0%d0%bd%20%d1%96%d0%bd%d0%b2%d0%b5%d1%81%d1%82%d0%b8%d1%86%d1%96%d0%b9%d0%bd%d0%be%d1%97%20%d0%b4%d1%96%d1%8f%d0%bb%d1%8c%d0%bd%d0%be%d1%81%d1%82%d1%96%20%d0%b2%20%d0%a3%d0%ba%d1%80%d0%b0%d1%97%d0%bd%d1%96>

12. Шестак М. Сутність і зміст поняття «державна інвестиційна політика». 2017. URL: https://ipiend.gov.ua/wp-content/uploads/2018/07/shestak_sutnist.pdf